

Мишковић аперитив, ко је ручак?

На тапету Колесар, Кљајевић, у најави и Ђунић, а Милан Беко сам каже да се ових дана „високо котира на листи за хапшење у београдским кладионицама“

КАТАРИНА ПРЕРАДОВИЋ

Нови талас борбе против корупције, случајно или не, захуктао се баш уочи нове рунде преговора о Косову, а на тапету су се први нашли актери две спорне приватизације - Сартиди и Луке Београд.

Пало је и ново хапшење - Немања Колесар, некадашњи шеф кабинета Зорана Ђинђића и шеф Радне групе за приватизацију Сартиди, приведен је прошле суботе и одређен му је притвор од 30 дана. У пакету с њим и Горан Кљајевић, некадашњи председник Трговинског суда у Београду, који је, чини се, само привремено пуштен док се не реши питање надлежности између Вишег јавног тужилаштва и Специјалног тужилаштва за организовани криминал.

Против обојице поднете су кривичне пријаве за злоупотребу службеног положаја у приватизацији Смедеревске железаре, која је 2003. продата непосредном погодбом за 23 милиона евра америчком Ју-Ес стилу, иако су процене говориле да вреди барем два пута више. Ова америчка компанија је на тај начин добила комплетну нову и стару железару са 300 хектара земље, три ливнице, фабрику белих лимова у Шапцу (инвестиција вредна 150 милиона долара), смедеревску луку од регионалног значаја, слободну царинску зону у Смедереву површине 21 хектар, фабрику креча у Кучеву, као и више других некретнина. Иако је фабрика била у стечају, огромни дугови од 1,7 милијарди долара пренети су на државу, односно пореске обвезнике. Трећа спорна околност

је питање где се „изгубила“ наводна провизија од шест милиона евра на путу од Америке до Србије. За спорну провизију, први пут смо сазнали 2004. када је лист *Питсбурџ пост* - *изаше* објавио податак да је Сартид купљен за 33 милиона долара, од којих 23 милиона у готовини, шест милиона за трансакције - провизије и четири милиона за збрињавање незапослених. Ових дана београдски медији, позивајући се на изворе из истраге, тврде да је спорни новац завршио на рачуну Дилојт и Туша, ревизорске куће, на чијем се челу налазио Данко Ђунић, а која је радила процену вредности Сартиди. Ђунић,

кога неки сматрају за сиву еминенцију српске приватизације и човека који је „из сенке“ утицао на важне одлуке, тренутно није доступан полицији и спекулише се да се налази у САД. Зато није могао да буде саслушан иако му је наша полиција у последњих месец дана неколико пута куцала на врата.

Више среће полиција је имала са Александром Влаховићем, некадашњим министром приватизације, Божидаром Ђелићем, тадашњим министром финансија и Мирољубом Лабусом, некадашњим потпредседником Савезне владе. Сва тројица су у својству грађана већ саслушана

ЂУНИЋ, БЕКО И КОЛЕСАР:
АКТЕРИ НЕКИХ ОД
СПОРНИХ ПРИВАТИЗАЦИЈА

САША МАРИЋИЋ, МИЛАН ШУРЈАНЋИ, АЛЕКСАНДАР ДИМИТРИЈЕВИЋ

у овом предмету, а после суботње најаве Александра Вучића са конференције за новинаре у Влади Србије да ће се борба ових дана интензивирати, не би било изненађење ако уследи и нова хапшења у предмету Сартид.

НЕРВОЗА И док се чека да се види кога ће „запљуснути“ нови талас борбе против корупције, бизнисмен Милан Беко је сам рекао да се ових дана „високо котира на листи за хапшење у београдским кладионицама“. По квоти би се могло рећи и да је фаворит број један. Јер у фином штеловању отварања афера према политичко-косовској агенди, верује се да би само хапшење неког од најкрупнијих играча могло скренути пажњу јавности на другу страну. Беко је, међутим, у понедељак увече, гостујући на телевизији Б 92, изјавио да не види правни основ за хапшење, али се могло наслутити да ни сам није баш сасвим уверен да до тога ипак неће доћи. Уосталом, пре неколико седмица, на Бизнис форуму на Копаонику, додуше у шали, на питање шта би урадио да је премијер, рекао је да се у Србији хапси и за мање ствари од одговора на таква питања.

Беко је потврдио да је два пута саслушаван у последње време у предметима Лука Београд и Ц маркет - и то шест сати у Специјалном тужи-

СЛЕДИ ГАЛЕНИКА

Представљајући Извештај о борби против корупције у Влади Србије, њен први потпредседник Александар Вучић рекао је да су у оквиру истраге о 24 спорне приватизације од 1. августа 2012. до 10. марта 2013. поднете кривичне пријаве против 115 особа, а ухапшено их је 89. Укупна штета по свим пријавама је 79,8 милијарди динара или преко 700 милиона евра, а остварена противправна имовинска корист од тих кривичних дела је 60,2 милијарде динара.

„Борбу против корупције водимо и после преговора о Косову. И без обзира на политичку припадност актера корупције“, најавио је Вучић, додајући да ће врло брзо бити развејане све сумње у непристрасност и неселективност те борбе. Најавио је да ускоро очекује финализацију случаја Галеника јер су „кључне чињенице познате“.

Вучић је казао да је случај Агробанке завршен, у случају Азотаре и Нибенс групе тужилаштво ради на оптужницама, а ради се и на предметима Трудбеника, Ветеринарског завода, притисака и контроле над медијима, Робних резерви...

лаштву и четири сата у полицији. Како је рекао, чак 40 особа из Луке Београд је саслушано, иако је јавност одраније знала само за Ивану Веселиновић, директорку Луке Београд, која је исказ дала 11. јануара ове године. Беко је оспорио налазе Савета за борбу против корупције, чији је главни протагониста у три од 24 спорне приватизације, а како је рекао, два пута је сам ишао код Венсана Дежера, шефа Делегације ЕУ у Србији, тражећи да се ово истера на чистац, уз образложење да њему то највише иде у прилог.

У извештају Верице Бараћ о Луци Београд из 2008. наводи се да се ради о корупцији огромних размера и да су том трансакцијом оштећени не само буџет и бивши акционари већ и сви порески обвезници, јер је трансакција обављена на основу старе књиговодствене вредности Луке, два и по пута мање од реалне. Беко, међутим, на све те оптужбе одговара да је акције купио на берзи и да је то „свако могао да уради по истој цени“, а поновио је да његова понуда да врати Луку, с тим да му се врате уложене паре, „сада важи још више него први пут“.

Беко је јунак још две афере - Ц маркета, који је купио заједно са Мирославом Мишковићем и Новости, које се тек распетљавају, па се верује да ће имати још понешто да објашњава Вучићевом тиму. Он сам тврди да је ВАЦ против њега изгубио судски спор и у Грацу.

У фином штеловању отварања афера према политичко-косовској агенди, верује се да би само хапшење неког од најкрупнијих играча могло скренути пажњу јавности на другу страну

Иако му, по општем уверењу, највећа опасност прети баш од Вучића, Беко је у свом наступу за лидера напредњака имао само речи хвале - Србији треба јак лидер, а то препознаје у раду Александра Вучића, који је спреман да се ухвати укоштац и са економским проблемима. Беко није заборавио ни да помене да је један од ретких који је био у посети Томиславу Николићу приликом чувеног штрајка глађу, када је то, како је рекао, у јеку власти Бориса Тадића, „било све само не добра идеја“. Није пропустио ни прилику да изнесе оштре критике на рачун ДС-ове владе и оних који су нас презадужили, упропастили, а сада излазе са економским програмом у 114 тачака.

ДИСТАНЦА Пажљивом слушаоцу није могло да промакне ни како се елегантно дистанцира од Мирослава Мишковића, свог вишегодишњег пословног партнера, рекавши да му жели све најбоље, али „не може ништа да каже о ономе што му се ставља на терет“. Хоће ли то и евентуална наклоност неких људи из највеће владајуће странке бити довољни за „сигурно уочиште“, зависиће пресудно од Вучића. А не треба заборавити да је његов шеф кабинета Алекса Јокић, потпуно неочекивано и у доста оштром тону, поменуо Бека као претњу Вучићевој безбедности, што је овај бизнисмен подједнако оштро одбацио. То никако не говори у прилог добрим односима поменуте двојице. А управо ће се, мисле поједини аналитичари, на питању Бека ломити стварна Вучићева одлучност у борби против корупције.

Не треба занемарити ни притисак из ЕУ, посебно из Немачке, да се спорне приватизације истерају на чистац, па и по питању Новости, где се Беко доброно замерио немачком ВАЦ-у.

Због свега, не би требало да изненади ако наредних дана, посебно уколико одлука о Косову буде тешка, буде нових хапшења. Тај талас могао би покупити не само политичаре, већ и понеког бизнисмена, а ко ће све бити међу „гујама и аждајама“, како је учеснике корупције назвао Вучић, тешко је проценити. До тада, јавност остаје у недоумици, формулисано у питању једног твитераша: „Да ли је Мишковић био само аперитив, а Беко ручак?“ ■

